

Lélekmozgató

Készítette: Németh Lázár Levente 9/C

A különböző betegségek más és más formában hatnak a mozgásra és mozgásrendszerre egy ember életében. Vannak, akik születési rendellenesség miatt, vannak, akik egy súlyos baleset következtében szenvednek olyan sérüléseket, melyek végtag-elvesztéshez vagy életen át tartó bénuláshoz vezetnek.

Már bennem is felmerült, hogy amikor „más” embereket látok az utcán, áruházakban akár csak az autó vagy busz ablakából, hogy vajon milyen életet élhetnek? Hogyan telik számukra egy nap? Ki segít a mindennapjaikban? Számomra is nagyon jól eső érzés, amikor végtaghiányos sportoló érmet nyer hazánknak, vagy ha csak a tévében látok olyan emberekről riportot, akik baleset következtében lebénultak és mégis szinte teljes életet tudnak élni. Ez így egyszerűnek tűnik, de az erőfeszítés, amit belefektetnek, az optimizmus az elfogadás és még sorolhatnám, hogy mennyi mindenre lehet ilyenkor szükség. A család egy biztos támasz, hiszen a tagok támogatni tudják őket. Mégis a legfájdalmasabb az embernek, ha egy családtagról van szó. Az én gondolataim is egy ilyen „kis családtagról” szólnak.

Sári 4 évvel ezelőtt született egy szerető családban. Egy kedves kisfiútestvér és a szülei várták őt már nagyon. A terhesség alatt minden rendben volt, az értékek minden vizsgálat alkalmával „állítólag” megfelelőek voltak. Kiírt időre született (császárral). Mindannyian nagyon vártuk az aznapi 13-14 óra közüli időpontot. Végre megkaptuk az első képet a kis Sáráról. Hatalmas öröm mindenkinek! 2 órával később érkeztek az újabb fejlemények, hogy Sárit elvitték további vizsgálatokra, mert valószínű, hogy Down-szindrómás. Szűrások sokasága várt a picurra. Vért vettek tőle több helyről. (Pedig még csak pár órás volt.) Mindenki ledöbbsent, az örömünk átváltott aggodalomra, félelemre. Tele volt mindenki kérdésekkel, hogy lesz, mint lesz? Mi vár erre a kis emberkére? Teltek a napok hetek, hónapok. Felejtések sokasága. A család minden tagja próbált erről a Down-szindróma betegségről minél többet megtudni. Azóta ez már nem foglalkoztat szerintem a családból senkit. A lényeg hogy szeressük, figyeljünk rá!

Sári egy nagyon aranyos kislány. Annyit lehet tőle tanulni, bár ritkán találkozunk vele, mert kicsit messzebb laknak, de egy annyira értékes kis emberke. Esténként Richard Claydermant hallgatva szeret elaludni. Mindenki felé nyitott. Szereti az emberek kezét simogatni, átölel és pusztit ad folyamatosan. Kicsit lassabban megy neki a beszédtanulás, vagy egy-egy mozgásforma, például az ugrás, futás. Bölcsibe jár, vannak kis barátai. Ő is beöltözik farsang

alkalmával, legutóbb Mini egér volt. Ő is nagyon várja a Mikulást, karácsonyt és tavasszal a húsvéti nyuszt. Imádja, ha buborékot fújunk neki, szóval teljes életet él egy kicsit más kromoszómákkal, mint amilyen a miénk.

Szeretjük őt!